

KESK'TE YENİDEN Mİ? YENİ DÖNEM Mİ?

NURİ DEMİR

KESK'in genel sınıf sorunlarına ve sınıfın gündelik yaşamına sirayet eden toplumsal sorunlara seyirci kalması veya zevahiri kurtarıcı yaklaşımlar içinde olması KESK'i var eden anlayışa uygun değildir. KESK bir taraftan kendi sorunlarını çözme iradesi göstermeli; diğer taraftan özgün talepleriyle toplumsal sorunlar arasındaki diyalektik bağı kurarak toplumsal mücadelede kendisinden beklenen yeri almalıdır.

Olağanüstü Genel Kurula Niçin Gidildi?

KESK on beş yıllık tarihinde ilk kez olağanüstü genel kurul yaşadı. Örgütler yeni programlara, örgütsel köklü değişikliklere ihtiyaç duyduğunda olağanüstü genel kurula gidebilirler. Olağan genel kurula uzun zaman varsa, olağan genel kurul tarihine kadar beklemek çeşitli sakıncalar ve eksiklikler yaratabilir belirlemesi yapılmışsa olağanüstü genel kurula gitmek esaslı bir ihtiyaçtır. Genel kurulun adı olağanüstü olsa da aslında böylesi genel kurullar olağandır.

KESK'in olağan genel kuruluna yaklaşık altı ay kala, 8-9 Ocak 2011 tarihinde yaşadığı olağanüstü genel kurul ne yeni bir program ne de örgütsel değişim ihtiyacından doğmuştur. KESK'i genel kurula gitmek zorunda bırakan neden, bir taciz iddiası karşısında kadının insan haklarının göz ardı edilmesi; örgütsel hukukun çiğnenmesi ve buna bağlı yeni sorunların ortaya çıkmasıdır.

Taciz İddiası Karşısında Ne Yapılmadı? Ne yapıldı?

Her suç iddiası 'disiplin süreci' tamamlanıncaya kadar sadece bir iddiadır. Taciz iddiası karşısında MYK'nın Disiplin Kurulu'nu göreve çağırması veya Disiplin Kurulu'nun yetkilerine sahip çıkıp soruşturmayı başlatması gerekirdi. 'Kadının beyanı esastır' anlayışının da gereği buydu. Soruşturma sürecinde taciz iddiası ile hakkında soruşturma yürütülecek kişi ise soruşturma sürecini rahatlatmak için görev ve yetkilerini askıya alabilirdi. KESK hukukunun ve KESK kadın mücadelesinin gereği bu. Yapılmayan, yapılamayan işte budur.

Sorun, mekanı ve zamanı aşmışta kimileri komplo senaryosu yazdı; kimileri disiplin sürecini gözetmeden suçlu ilan etti. İlan ettiği suçluyu istifaya zorladı. İstifa etmeyince istifayı kendileri için yöntem haline getirdi. Oysa disiplin süreci tamamlanmadan hakkında suç duyurusu yapılan kişi-

nin istifa ettirilmesi peşinen suç kabul edilmesi anlamına gelecekti. Suçsuzluğunu kanıtladığında istifadan geri dönüş de yoktu. İstifa etmezsen istifa ederiz resti de bir çözüm değildi. Buna rağmen istifalar yaşandı. Durumdan vazife çıkaran KESK düşmanlarına fırsat yaratıldı. KESK'e bağlı sendikaların üyeleri ve KESK dostları KESK'in düştüğü/düşürüldüğü durumdan acı duydu.

Tarihsel birikimlere sahip, demokrasi ve insan hakları, kadının insan hakları konularında mücadele geleneği olan bir örgütün bir taciz iddiası karşısında aciz bir duruma düşmesi olağan bir durum olamaz. Olağan olan birikimlerin yol göstericiliğinde hukuku işletmektir. Ne yazık ki tarihsel birikimler anımsanmadı; hukuk işletilmedi! Yapılan da bundan ibarettir.

Olağanüstü Genel Kurul Eskinin Tekrarı mı? Yeninin Habercisi mi?

Genel kurul kararının alınış süreci, genel kurulun bir bütün olarak içeriği dikkate alındığında yaşanan olağanüstü genel kurula, yeninin habercisi diyebilmek mümkün değildir. Genel kurulda

gruplar ve kişiler adına yapılan konuşmalarda yer yer kronikleşmiş sorunlara atıflar yapılmış olsa da çözüme ilişkin berrak önerilerin olmayışı eskinin bir süre daha tekrar edeceğini göstermektedir.

KESK'in bugününü tartışan bazı gruplar ise dünden bugüne halı altına süpürülen sorunlardaki sorumluluklarını da unutturmak ister gibiydiler. 2008 genel kurulunda ittifak tercihleri nedeniyle yönetim dışında kalanlar yaşanan taciz vakasının verdiği dayanılmaz eleştiri rahatlığı içindeydiler. Oysa bardağı taşıran 'taciz iddiası' ve hukukunu işletemeyen örgüt görüntüsü sadece bir sonuçtur ve bu sonuçta tüm KESK bileşenlerinin sorumluluğu vardır. Buna rağmen illa sorumluluk dağıtılacaksa en büyük pay, grup çıkarlarını KESK'e dayatıp iktidar olmak için her yöntemi meşru görenlerin olabilir.

Bir genel kurulun başarısı genel kurula neden olan gerekçelere paralel yaratılan sonuçlarla ve geleceğe yönelik (ihtiyaçlara uyumlu) alınmış kararlarla ölçülebilir. Yapılan olağanüstü genel kurula neden olan iki temel sorundan birisi hukukun işletilmeyişi, diğeri kadının insan hakları bağlamındaki kazanımların hiçe sayılmasıydı. Genel kurula neden olan bu iki gerekçe KESK'in tarihsel mücadele düzleminde derinliğine tartışılmalıydı. Bu yapılamadı. Kimileri sorunu görmedi kimileri görerek etrafından dolandı kimileri ise sorunu köklerinden kopartarak tartıştı.

Genel kurula neden olan iki sorun hakkında tartışılırdı KESK hukukunu ve kadının insan hakları kazanımlarını güçlendirici tüzüksel ve/veya programatik kararlar alınması gerekirdi. Bu türden kararlar ne yazık ki alınmadı. Genel kurul yine yönetimde kimlerin hangi ittifakla, kaç kişiyle olacağı hesaplarına kilitlendi. Hatta denebilir ki bu genel kurulun en büyük sorunu ve tartışma konusu yönetim ve ittifak savaşları oldu.

KESK'in sınıf, kamuoyu ve üyeleri nezdinde itibar kaybetmesi; mücadele gücünde ve reflekslerinde önemli kayıplar yaşaması; kulvarındaki diğer sendikalarla arasındaki farkın silikleşmesi; demokratik değerlere ve kendine yabancılaşması bile eskiyi etrafıca tartışma ve yeniyi yaratma iradesini açığa çıkarmaya yetme-

di. Anlaşılan o ki pek çok üye ve delegenin dip olarak betimlediği KESK'in geldiği yer, henüz KESK'e hükmedenler tarafından dip olarak görülüyor. KESK yaşamakta olduğu sıkıntıları çeşitlilik içinde yeniden yaşamaya adaydır.

KESK'te Yeni Dönem İçin Herkese Görev Düşüyor

KESK 4688 sayılı yasadın sonra yıllarca toplu görüşme masasına oturdu. Böylece kendini devlet güdümlü yapılarla aynı kulvara sokarken; üyelerinin siyasi iktidar tarafından oylanmasına/ kandırılmasına hizmet etti. O kulvarda üyelik ve yetki yarışına girdi. Son yıllarda bu oyunun figüranı olmaktan vazgeçse de yaşadığı tahribatı ortadan kaldırma gücünü yitirdi.

Ülkemizde var olan tüm sendikal yapılarda yaşanan sendikal demokrasi sorunu KESK ve bağlı sendikalarda da derinleşerek yaşanıyor. Sendikal demokrasinin gelişmesine engel olanların, sendikal organları bir iktidar organı görme yanılgısı devam ediyor. Bu yanılgı farklı görüş ve anlayışlara yaşam hakkı vermiyor. Kendini ifade ve temsil hakkı bulamayan üye kitlesi ise zamanla sendikalardan ve mücadeleden uzaklaşıyor.

KESK'in bir sınıf örgütü olduğu tartışma götürmez bir gerçektir. Bu nedenle KESK'in genel sınıf sorunlarına ve sınıfın gündelik yaşamına sirayet eden toplumsal sorunlara seyirci kalması veya zevahiri kurtarıcı yaklaşımlar içinde olması KESK'i var eden anlayışa uygun değildir. KESK bir taraftan kendi sorunlarını çözme iradesi göstermeli; diğer taraftan özgün talepleriyle toplumsal sorunlar arasındaki diyalektik bağı kurarak toplumsal mücadelede kendisinden beklenen yeri almalıdır.

KESK ve bağlı tüm sendikalar yaşadığı sorunları 'demokrasi-bürokrasi, demokrasi-temsilde adalet-çoğulculuk, örgütlenme anlayışı, sınıfsal görevler-dayanışma ilişkileri, sınıf mücadelesi - KESK' ve benzeri başlıklar altında tartışmalıdır. Üstelik bu tartışmayı kamu emekçileri mücadelesinde yer almış tüm bireylerle ve sendikal gruplarla bir planelama dahilinde yapmalıdır.

KESK'i yeniden inşa etmek ve geleceğe yeni dönem demek için bu kaçınılmaz bir görevdir. ■

